

**UCHWAŁA NR XIX/217/20
RADY MIEJSKIEJ W IŁAWIE**

z dnia 15 kwietnia 2020 r.

w sprawie rozstrzygnięcia skargi na Burmistrza Miasta Iławy

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz.506 ze zm.) w związku art. 229 pkt 3 oraz art. 237 §4 w zw. z art. 36 §1 oraz na podstawie art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 018 r. poz 2096 ze zm.), Rada Miejska w Iławie uchwala, co następuje:

§ 1. Skargę Pana W.L. z dnia 10 stycznia 2020 r. skierowaną do Rady Miejskiej w Iławie oraz skargę ww z dnia 22 stycznia 2020 r. przedłożoną Wojewodzie Warmińsko- Mazurskiemu, a przekazaną według właściwości Radzie Miejskiej w Iławie na bezprawne działania Burmistrza Miasta Iławy w zakresie:

- uprzywilejowania właściciela działki 100/5 pana B.U. będącego stroną postępowania administracyjnego poprzez umożliwienie mu możliwości wykonania zjazdu na odcinku Al. Jana Pawła II wbrew przepisom prawa Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dn. 02.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz opinii biegłego w zakresie bezpieczeństwa i organizacji ruchu, co w ocenie skarżącego rodzi uzasadnione podejrzenie przestępstwa korupcji urzędniczej, uznaje się jako bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Iławie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Iławie

Michał Młotek

Uzasadnienie

Mieszkaniec Iławy pismem z dn. 10 stycznia 2020 r. skierowanym do Rady Miejskiej w Iławie wniósł skargę na bezprawne działanie Burmistrza Miasta Iławy, w tej samej sprawie przedłożył pismo z dn. 22 stycznia 2020 r. Wojewodzie Warmińsko- Mazurskiemu, którą przekazano według właściwości Radzie Miejskiej w Iławie do rozpatrzenia.

Rada Miejska w Iławie w związku z obowiązującą procedurą rozpatrywania skarg i jego problematyką, upoważniła Komisję Skarg, Wniosków i Petycji do łącznego zbadania skargi Pana W.L.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji w toku rozpatrywania wniosku na posiedzeniu w dniu 3 i 17 lutego br. zapoznała się z treścią skargi i po jej wnikliwej analizie, zapoznaniu się z aktami postępowania administracyjnego prowadzonego z wniosku skarżącego oraz wysłuchaniu wyjaśnień Burmistrza Miasta Iławy uznała skargę w części dotyczącej:

- uprzywilejowania właściciela działki 100/5 pana B.U. będącego stroną postępowania administracyjnego poprzez umożliwienie mu możliwości wykonania zjazdu na odcinku Al. Jana Pawła II wbrew przepisom prawa Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dn.02.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz opinii biegłego w zakresie bezpieczeństwa i organizacji ruchu, co w ocenie skarżącego rodzi uzasadnione podejrzenie przestępstwa korupcji urzędniczej, jako bezzasadną.

Wobec powyższego Rada Miejska w Iławie w pełni podzielając stanowiska Komisji Skarg, Wniosków i Petycji skargi w wymienionym wyżej punkcie, jako niezasadne z uwagi na brak dowodów dostatecznie uzasadniających zarzucany czyn oraz nie znajdujących potwierdzenia w aktach postępowania administracyjnego.

W wyniku wszczętego na wniosek skarżącego postępowania w sprawie wydania zezwolenia na lokalizację zjazdu z drogi gminnej Aleja Jana Pawła II do nieruchomości oznaczonej numerami geodezyjnymi dz. nr 179/5, 179/7, 179/8, 179/9, 179/10 obr. 5 w Iławie, organ zlecił wykonanie „Opinii technicznej dotyczącej bezpieczeństwa, przepustowości i natężenia ruchu na Al. Jana Pawła II na odcinku pomiędzy skrzyżowaniem z ul. Ostródzką i ul. Ziemowita z uwzględnieniem obu skrzyżowań”, o czym skarżący został poinformowany postanowieniem z dnia 6 listopada 2018 o przedłużeniu czasu na załatwienie sprawy do 31 stycznia 2019 r.

Ponieważ skarżący nie był jedyną zainteresowaną stroną w celu uzyskania zjazdu z drogi gminnej Aleja Jana Pawła II a wynikające z opracowania wnioski wskazywały na wykonanie jednego wspólnego zjazdu dla nieruchomości skarżącego oraz nieruchomości sąsiadującej nr 100/5 pana B.U., co wiązałoby się z zastosowaniem ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1474 z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą”, ustanowienia służebności przejazdu dla jednej ze stron w celu zaspokojenia roszczeń i oczekiwań wszystkich zainteresowanych, organ zorganizował spotkanie wszystkich zainteresowanych podmiotów w celu wypracowania porozumienia.

Na spotkaniu, które odbyło się 31 stycznia 2019 roku (sporządzona notatka urzędowa) zostało przedstawione stanowisko organu, które wyraźnie mówiło o tym, że organ nie jest zainteresowany zastosowaniem wspomnianej specustawy, a ustanowieniu służebności przejazdu przez swoją nieruchomość przeciwny był skarżący, motywując to sprzeciwem hipotetycznych najemców projektowanego parku handlowego. W związku ze swoim stanowiskiem i tym, że uzyskana opinia nie jest wiążącą dla organu jako właściciela drogi, skarżący został poinformowany, że organ będzie poszukiwał takich rozwiązań aby roszczenia wszystkich zainteresowanych stron zostały zaspokojone. W wyniku rozmów prowadzonych ze specjalistyczną pracownią projektową otrzymano możliwość skomunikowania nieruchomości w sposób zaspokajający roszczenia i oczekiwania wszystkich zainteresowanych stron oraz organu. Na tej podstawie została wydana w dniu 6 lutego 2019 r. decyzja Nr 120/Zp/2018 wyrażająca zgodę na lokalizację zjazdu z drogi gminnej Aleja Jana Pawła II na nieruchomości oznaczone numerami geodezyjnymi dz. nr 179/5, 179/7, 179/8, 179/9, 179/10 obr. 5 w Iławie, które w chwili wydawania decyzji były własnością pani G.L., zam. w Iławie.

W dniu 01 marca 2019 r. skarżący złożył wniosek o przeniesienie decyzji na lokalizację zjazdu w związku ze zmianą właściciela nieruchomości. Przychylając się do wniosku organ w dniu 29 marca 2020 r. wydał decyzję Nr 29/Zp/2019 stwierdzającą wygaśnięcie decyzji Nr 120/Zp/2018. Tego samego dnia czyli 29 marca 2019 r. została wydana decyzja Nr 25/Zp/2019 wyrażająca zgodę na lokalizację zjazdu, przeniesiona już na rzecz skarżącego.

W dniu 01 marca 2019 r. skarżący złożył również wniosek o uzgodnienie projektu budowlano - wykonawczego dla zadania polegającego na budowie zjazdu publicznego z drogi gminnej Aleja Jana Pawła II do nieruchomości oznaczonych numerami geodezyjnymi dz. nr 179/5, 179/7, 179/8, 179/9, 179/10 obr. 5 w Iławie.

Organ pismem z dnia 01 kwietnia 2019 r. nie zatwierdził przedstawionego projektu, ponieważ w ocenie organu przedłożony do uzgodnienia projekt nie spełniał wymogów określonych w pkt 7 decyzji o lokalizacji zjazdu. W kolejnych pismach kierowanych do skarżącego organ wskazywał na konieczność przedłożenia projektu zgodnego z decyzją o lokalizacji zjazdu. W toku postępowania doszło do wymiany szeregu pism (05 kwietnia 2019 r., 10 kwietnia 2019 r., 24 kwietnia 2019 r., 06 maja 2019 r., 13 maja 2019 r., 03 czerwca 2019 r., 19 czerwca 2019 r., 26 czerwca 2019 r., 15 lipca 2019 r., 23 lipca 2019 r., 02 sierpnia 2019 r., 05 sierpnia 2019 r., 03 września 2019 r., 06 września 2019 r.). Pomimo licznej korespondencji i wyjaśnień ze strony organu skarżący do dnia dzisiejszego nie przedłożył projektu, który powinien być zaprojektowany i wybudowany w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia, **a w szczególności powinien być dostosowany do wymagań bezpieczeństwa ruchu na drodze**, wymiarów gabarytowych pojazdów, dla których jest przeznaczony, oraz do wymagań ruchu pieszych. Tym samym przedłożony do uzgodnienia projekt nie spełniał nie tylko wymogów określonych w pkt 7 decyzji o lokalizacji zjazdu, ale również nie spełniał wymogów określonych w § 77 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (tj. Dz. U. z 2016 r.

poz. 124 z późn. zm.). W związku z pojawiającymi się zarzutami skarżącego dot. bezpieczeństwa oraz możliwości usytuowania zjazdu z nieruchomości należącej do skarżącego oraz działki sąsiadującej o nr 100/5 organ postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego z dziedziny projektowania dróg oraz bezpieczeństwa ruchu drogowego w zakresie wydania opinii audytorskiej bezpieczeństwa ruchu drogowego na odcinku ulicy Aleja Jana Pawła II. Postanowienie w tym przedmiocie zostało przez organ wydane w dniu 20 stycznia 2020 r. i doręczone stronom zainteresowanym rozwiązaniem komunikacji z przyległymi nieruchomościami. Opinia taka musiała zostać wydana w związku ze zjazdem z działki nr 100/5, sąsiadującej z nieruchomością skarżącego. **Zarządca drogi przy wydawaniu decyzji na lokalizację zjazdu nie może uwzględniać żądania jednego właściciela a zobowiązany jest do rozpatrzenia warunków na drodze oraz możliwości zjazdów dla innych nieruchomości sąsiadujących, szczególnie tych, którzy takim zjazdem są zainteresowani. Utworzenie zjazdu dla działki sąsiadującej było konieczne z uwagi na fakt, że działka ta nie posiada odpowiedniego dostępu do drogi publicznej, o którym mowa w art. 145 kodeksu cywilnego. Nieruchomość skarżącego natomiast posiada odpowiedni dostęp do drogi publicznej przez zjazd od strony ul. Ziemowita. Tym samym organ w poszanowaniu praw skarżącego i zrozumieniu/ poparciu dla inwestycji, które mają powstać na jego nieruchomości organ wyraził zgodę na dodatkowy zjazd dla niego, czemu dał wyraz w decyzji o lokalizacji zjazdu.** Organ czuwając jednak nad bezpieczeństwem ruchu na Al. Jana Pawła II, przy uwzględnieniu zjazdu dla działki sąsiadującej oraz działek należących do skarżącego, nie może uzgodnić zjazdu z uwzględnieniem pasa rozpędzającego, który nakłada się na zjazd z drogi publicznej do działki nr 100/5.

Stosownie do ww. decyzji o lokalizacji zjazdu zjazd należy wykonać zgodnie z wymogami zawartymi w § 77 i § 78 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 124 z późn. zm.) oraz z decyzją znak: UMK.6853.26.2019 wydaną w dniu 29 marca 2019 r., która zakłada następujące warunki:

-szerokość nie mniejszą niż 5 m, w tym jezdnię o szerokości nie mniejszej niż 3,5 m i nie większej niż szerokość jezdni na drodze,

-nawierzchnię co najmniej twardą w granicach pasa drogowego,

-przecięcie krawędzi nawierzchni zjazdu i drogi wyokrąglone łukiem kołowym o promieniu nie mniejszym niż 5 m,

-pochylenie podłużne zjazdu w obrębie korony drogi dostosowane do jej ukształtowania,

-na długości nie mniejszej niż 7,0 m od krawędzi korony drogi pochylenie podłużne nie większe niż 5%, a na dalszym odcinku nie większe niż 12%.

2.Zjazd zabezpieczyć przed spływem wody z posesji na działkę drogową oraz odwrotnie.

3.W obrębie zjazdu należy zapewnić naturalny spływ wód powierzchniowych.

4.Zjazd na włączeniu z drogą gminną ma być wykonany pod kątem prostym.

5.W przypadku kolizji zjazdu i z istniejącymi urządzeniami i obiektami infrastruktury technicznej związanej i niezwiązanej z gospodarką drogową, inwestor na swój koszt dokona przełożenia lub zabezpieczenia wyżej wymienionych urządzeń lub obiektów.

6.Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 470), utrzymanie zjazdu należy do właściciela lub użytkownika gruntu przyległego do drogi.

7.Dodatkowy pas ruchu na dojazd do projektowanego zjazdu należy zaprojektować i wykonać zgodnie z uzupełnieniem "Opinii technicznej dotyczącej bezpieczeństwa, przepustowości i natężenia ruchu na Al. Jana Pawła II na odcinku pomiędzy skrzyżowaniem z ul. Ostródzką i ul. Ziemowita z uwzględnieniem obu skrzyżowań" oraz „Opinią audytorską dotyczącą poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego”.

8.Projektowany zjazd nie może naruszać prawa własności stron trzecich, a za jego naruszenie odpowiada inwestor.

9.Koszty budowy lub przebudowy nawierzchni i urządzeń drogowych znajdujących się w pasie drogowym ponosi inwestor.

10.Zezwolenie niniejsze wygasa, jeżeli w ciągu trzech lat od daty jego wydania zjazd nie zostanie wybudowany.

11.Inwestor przed rozpoczęciem robót budowlanych zobowiązany jest do uzyskania:

- decyzji na zajęcie pasa drogowego w celu prowadzenia robót.

Co do zasady projekt przedłożony przez skarżącego do uzgodnienia spełnia niemal wszystkie ww. pkt z decyzji poza pkt 7. W pkt 7 decyzji mowa jest o zaprojektowaniu dodatkowego pasa ruchu na dojazd do projektowanego zjazdu. **Skarżący przedłożył organowi wyłącznie projekt, w którym poza zaprojektowanym dodatkowym pasem ruchu na dojazd został zaprojektowany również dodatkowy pas ruchu na wyjazd z zaprojektowanego zjazdu, co w sposób ewidentny powoduje niebezpieczeństwo ruchu, gdyż pas wyjazdu (pas rozpędzający) nachodzi na pas dojazdowy do sąsiedniej działki nr 100/5. Z punktu bezpieczeństwa ruchu drogowego będzie skutkowało to przecięciem torów ruchu pojazdów i spowoduje powstanie dodatkowych punktów kolizji.** Również w opinii z dnia 14 stycznia 2019 roku biegłego Kozaka na stronie 13 jest mowa o dodatkowym pasie dojazdowym do projektowanego zjazdu, w opinii tej również w żadnym miejscu nie ma mowy o zjeździe, który został niezgodnie z decyzją o lokalizacji zjazdu oraz niezgodnie z ww. opinią biegłego Kozaka zaprojektowany w przedłożonym przez skarżącego do uzgodnienia projekcie.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Rady Miejskiej w ławie zarzut wskazany w pkt 4 skargi Pana W.L. z dnia

10 stycznia 2020 roku nie zasługiwał na uwzględnienie. Trudno bowiem doszukać się uprzywilejowania właściciela działki nr 100/5 pana B.U. poprzez umożliwienie mu wykonania zjazdu na odcinku Al. Jana Pawła II pomiędzy skrzyżowaniami ul. Ziemowita i ul. Ostródzkiej, w sytuacji, w której właściciel działki 100/5, podobnie jak skarżący wystąpił do organu o wydanie decyzji w przedmiocie lokalizacji zjazdu. Pochylając się nad opinią biegłego Kozaka, nie sposób doszukać się tam wskazania, jakoby nawet wspólny zjazd dla stron miałby zostać zlokalizowany na nieruchomości skarżącego, a w konsekwencji ustanowienia właśnie przez niego służebności na rzecz właściciela działki nr 100/5. Równie dobrze organ mógł wydać wyłącznie decyzję na usytuowanie zjazdu z działki 100/5. Wówczas to skarżący musiałby uzyskać zgodę od Pana B.U. na ustanowienie służebności na mocy umowy między stronami bądź domagać się jej ustanowienia na drodze sądowej. Nie umknęło również uwadze Rady Miejskiej w Łławie, zgodnie z rekomendacją Komisji Skarg Wniosków i Petycji, że skarżący co już wyżej wspomniano, ze swoich działek posiadał dwa zjazdy do drogi publicznej, od strony ul. Gospodarskiej oraz ul. Ziemowita. Dodatkowy zjazd jest dla skarżącego wyłącznie udogodnieniem dla planowanej przez niego inwestycji. Natomiast właściciel działki 100/5 nie posiada odpowiedniego dostępu do drogi publicznej. Działka ta, tak samo jak działki skarżącego, przeznaczona jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na inwestycje handlowo – przemysłowe. Jedyne dojazdy jakie posiada działka o nr 100/5 jest dojazd od strony ul. Zielonej, która nie dopuszcza przejazdu samochodów ciężarowych powyżej 12 ton. W tej sytuacji w ocenie Rady Miejskiej w Łławie organ nie mógł dopuścić do sytuacji, w której dla skarżącego ustawił trzeci z kolei zjazd z jego nieruchomości, a właściciela działki 100/5 pozostawił bez prawa dojazdu dla samochodów ciężarowych, w sytuacji, w której przeznaczenie tej nieruchomości wręcz wymaga takiego dojazdu. Tym samym zasadnie Burmistrz Miasta Łławy wydał decyzję na lokalizację zjazdu dla właściciela działki nr 100/5, który z kolei zgodnie z wydaną decyzją przedłożył organowi do uzgodnienia projekt budowlany, uzgodniony następnie bez zastrzeżeń. Wychodząc też naprzeciw oczekiwaniom skarżącego oraz w poszanowaniu dla planowanych przez niego inwestycji organ wydał zgodę na lokalizację zjazdu również dla skarżącego. Brak uzgodnienia przedłożonego przez skarżącego projektu budowlanego nie należy również traktować jako uprzywilejowanie właściciela działki 100/5. Gdyby bowiem skarżący, o co wielokrotnie był proszony, przedłożył do uzgodnienia projekt zgodny z wydaną dla niego decyzją o lokalizacji zjazdu, Burmistrz Miasta Łławy z pewnością projekt ten uzgodniłby bez zastrzeżeń.

Tym samym też Rada Miejska w Łławie nie dostrzega uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez Burmistrza Miasta Łławy przestępstwa korupcji urzędniczej. W zakresie wskazania przez skarżącego podejrzenia popełnienia przestępstwa Rada Miejska w Łławie wskazuje również, że nie jest właściwym organem do rozpoznania tego zarzutu. Stosownie do treści art. 298 kodeksu postępowania karnego *„Postępowanie przygotowawcze prowadzi lub nadzoruje prokurator, a w zakresie przewidzianym w ustawie prowadzi je Policja. W wypadkach przewidzianych w ustawie uprawnienia Policji przysługują innym organom.”*. Brak jest kompetencji organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do prowadzenia postępowania przygotowawczego w zakresie podejrzenia popełnienia przez kogokolwiek przestępstwa. Rada Miejska w Łławie w granicach swoich kompetencji do rozpoznania skarg na organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego określony w art. 229 pkt 3 kpa właściwa jest jedynie do rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Łławy, poza jej kompetencjami leży natomiast rozstrzygnięcie o popełnieniu bądź niepopelnieniu przestępstwa. Do chwili podjęcia uchwały, Burmistrz Miasta Łławy nie został też skazany prawomocnym wyrokiem sądu za wskazane w skardze przestępstwo, a zgodnie z zasadą domniemania niewinności wyrażoną w art. 5 kodeksu postępowania karnego (*Oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem.*), również w tym zakresie skarga nie mogła zasługiwać na uznanie za zasadną.

W związku z powyższym Rada Miejska w Łławie wskazuje, iż zgodnie z treścią art. 239 § 1 kpa *„W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.”*